

NILS BONTHRON

* 1.3.1911 † 10.2.1987

Nils Bonthron föddes i Karmansbo i Västmanland den 1 mars 1911. Hans föräldrar var disponenten Johan Bonthron och dennes maka Beda, f. Högberg. Efter avlagd bergsingenjörexamen vid KTH 1936 kom han till Surahammars Bruk som martiningenjör. 1942 utsågs han till chef för stålverket i Hällefors.

När bergsingenjören Nils Bonthron kom till Oxelösund 1946 för att tillträda platsen som överingenjör för den metallurgiska sektorn, anade han väl då föga vilka väldiga omdaningar detta företag skulle genomgå under hans verksamhetstid. 1950 blev han teknisk direktör – företaget tillverkade även fönsterglas sedan 1920-talet och från mitten av 1950-talet järnsvamp. Den sistnämnda fabrikationen hade initierats av Grängesbergsbolaget, som inköpt Oxelösunds Järnverk för att där bygga ett integrerat stålverk av kontinentala mått med grovplåt som bastillverkning.

Underteknad hade anförtrotts uppdraget att leda denna storinvestering och Nils Bonthron blev min närmaste medarbetare.

I den kommitté som fått i uppdrag att utarbeta underlaget för Grängesbergsbolagets styrelses beslut att låta bygga det nya verket, deltog han som metallurgiskt sakkunnig. Härvid blev han delaktig i det uppmärksammade beslutet att från erfarenheterna av en relativt liten 30-tons s. k. Kaldo-stålugn

av försökskaraktär i Domnarvet, basera det nya stålverkets huvudförsörjning av stål på två 100-tons Kaldo-ugnar, ett mycket ovanligt storlekssprång. Det vilade alltså ett mycket tungt ansvar på Nils Bonthron med stab. Lyckades projektet kunde det bli av avsevärd betydelse för den fosforrika Grängesbergsmalmens framtid. Framgången med ugnen uteblev ej heller. Trots stora motigheter vid leveranserna startade den första ugnen med gott resultat tre dagar före invigningen av det nya järnverket.

Att metoden, som kunde ge högvärdigt stål från fosforrikt råjärn ej blev långlivad berodde på en helt förändrad situation på lågfosformalmmarknaden, vilket givetvis på intet sätt förringar Nils Bonthrons och hans medarbetares insatser beträffande Kaldo-processens utveckling.

Nils Bonthron var en synnerligen värdefull medarbetare i alla avseenden, väl förtrogen med svensk och internationell järnhantering. Han hade ett klart intellekt, en sund obenägenhet för överdrifter, var väl förtrogen med verksamhetens bakgrund och såg klart perspektiven på framtiden.

Inom teknikern Nils Bonthron fanns också en humanistisk ådra, som gav balans åt hans livsintressen och tog sig uttryck i bokliga studier. Han hade en stark känsla för naturen, särskilt då fjäll och hav.

Nils Bonthron hade en stor vänkrets i samhället och en god kontakt med de olika personalorganisationerna, vilket var betydelsefullt vid den stora »inflyttningen». Hans kännedom om den kommunala förvaltningen blev även av största värde vid samordningen industri/samhälle.

I vårt gemensamma arbete utvecklades en stark vänskap, som underhölls inte minst genom de årliga långseglingar vi företog tillsammans med två andra nära medarbetare.

Nils bar under senare tid på en långsamt nedbrytande sjukdom, men varken han själv eller vi, hans vänner, när vi träffade honom glad och vital vid jultiden, trodde väl att tiden så snart skulle vara ute.

Nu är han borta, vår gode kloke Örjensbroder Nisse Bonthron. Han hade vid sin bortgång Gillets VII länk.

En stor vänkrets delar sorgen och saknaden med hans maka och familj.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1987

Carl Sebardt